

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudkyň JUDr. Dalily Marečkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **K. H.**, nar. , bytem , zastoupený Mgr. Tomášem Krejčím, advokátem se sídlem Pařížská 204/21, 110 00 Praha 1, proti žalované: **Městská policie Sezemice**, Husovo nám. 48, 533 04 Sezemice, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 15. 6. 2009, čj. 201/MPS/2009,

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá a věc se postupuje Krajskému úřadu v Pardubicích.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, který mu bude vyplacen z účtu krajského soudu v Praze.**

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 15. 6. 2009, čj. 201/MPS/2009, žalovaná zamítla žádost žalobce o obnovu řízení ve věci uložení pokuty žalobci v blokovém řízení za přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí uvedla, že skutečnosti, které žalobce uvedl v návrhu na obnovu řízení nejsou průkazné a jde o účelová tvrzení. Při projednání přestupku v blokovém řízení dne 21. 10. 2008 byl podezřelý z přestupku (žalobce) ztotožněn ihned při spáchání přestupku, a to dle občanského a řidičského průkazu. Přestupek byl zjištěn ověřeným silničním rychloměrem a žalobce na místě s uložení pokuty v blokovém řízení souhlasil. Převzetí bloku na pokutu a tedy i souhlas s uložení pokuty pak žalobce potvrdil podpisem na pokutovém bloku. Závěr znalce pak dle žalované nelze považovat za nový důkaz potvrzující, že se za žalobce někdo vydával, neboť závěr v posouzení není jednoznačně vylučující.

Žalobce toto rozhodnutí napadá žalobou ze dne 3. 8. 2009, podanou poštovní přepravě dne 4. 8. 2009 a doručenou soudu dne 5. 8. 2009, a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil. Žalobce tvrdí, že podpis na bloku č. B 1003737 ze dne 21. 10. 2008 není jeho a tuto skutečnost považuje za důvod pro obnovu řízení ve smyslu ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť doložil nové skutečnosti a důkazy, které neexistovaly v době původního řízení a které účastník nemohl v původním řízení uplatnit. Žalobce zde odkazuje na dvě odborná grafologická vyjádření zpracovaná znalkyní z oboru grafologie (ze dne 8. 4. 2009 a ze dne 31. 5. 2009), z nichž plyne, že podpis na předmětném bloku nepatří žalobci a navíc s vysokou pravděpodobností byl napsán a podepsán za pachatele stejnou rukou. Žalobce dále tvrdí, že dne 21. 10. 2008 neprojížděl obcí Sezemice – Počapy a proto se tam nemohl dopustit přestupku. Rovněž žalobce namítá, že o návrhu na obnovu řízení rozhodoval tentýž strážník, který byl podepsán i na oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 23. 10. 2008,

kterým bylo žalobci oznámeno, že se dopustil sporného přestupku. Žalobce rozhodnutí také vytýká, že neobsahuje náležitosti požadované ustanovením § 68 správního řádu.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě popsala okolnosti spáchání přestupku žalobcem a způsob jeho projednání a navrhla zamítnutí žaloby.

Podáním doručeným soudu dne 4. 3. 2010 navrhl žalobce změnu žaloby tak, aby soud namísto Městské policie Sezemice přibral na straně žalovaného do řízení Krajský úřad Pardubického kraje s tím, že tak bude žalobce žalobou podanou dne 4. 8. 2009 napadat rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 22. 7. 2009, čj. SpKrÚ 33196/2009/ODSH/12. Tímto rozhodnutím Krajský úřad Pardubického kraje konstatoval, že v rozhodnutí o uložení blokové pokuty strážníkem Městské policie Sezemice nebyly shledány žádné skutečnosti, které by byly v rozporu se zákony nebo jinými právními předpisy a proto nezahájil přezkumné řízení.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 19. 8. 2010, čj. 44 Ca 88/2009-60, návrh žalobce na popsanou změnu žaloby nepřipustil. Toto usnesení nabylo právní moci dne 25. 8. 2010. Krajský soud v Praze proto pokračuje v řízení o původní žalobě.

Krajský soud v Praze se v první řadě zabýval tím, zda žalobce proti žalobou napadenému rozhodnutí podal odvolání. O tom, že proti žalobou napadenému rozhodnutí je odvolání přípustné přitom není pochyb, neboť se jedná o rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost o obnovu řízení. Přitom podle § 100 odst. 6 poslední věta správního řádu rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli, který proti němu může podat odvolání. Krajský soud v této souvislosti zjistil, že žalobce odvolání nepodal (žalobce podal pouze podnět k přezkumnému řízení). Současně soud ale zjistil, že žalobce o možnosti podat odvolání nebyl v žalobou napadeném rozhodnutí správně poučen. Žalobce byl poučen toliko o tom, že proti rozhodnutí „*lze podat žádost o přezkumné řízení ke Krajskému úřadu v Pardubicích do třech měsíců ode dne doručení písemnosti*“. Takové poučení však nelze považovat za správné ve smyslu ustanovení § 68 odst. 5 správního řádu. Tyto případy pak řeší ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu, dle kterého v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení podle § 68 odst. 5 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Tedy je zde poskytována delší (až devadesátidenní) lhůta pro podání odvolání, v níž má účastník řízení možnost případně vyhledat právní pomoc a za její asistence podat ještě včas odvolání.

Pokud však účastník řízení v takové situaci podá rovnou žalobu k soudu, je namístě zvážit postup podle ustanovení § 46 odst. 5 s. ř. s. Toto ustanovení stanoví, že podal-li návrhovač návrh proto, že se řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, soud z tohoto důvodu návrh odmítne a věc postoupí k vyřízení opravného prostředku správnímu orgánu k tomu příslušnému. Byl-li návrh podán včas u soudu, platí, že opravný prostředek byl podán včas.

Jelikož poučení o možnosti podat žádost o přezkumné řízení není poučením o opravných prostředcích, lze uzavřít, že toto poučení v žalobou napadeném rozhodnutí chybělo. To ve své podstatě znamená totéž, jako by žalobce byl žalovaným poučen o tom, že proti jeho

rozhodnutí není přípustný opravný prostředek. Podal-li za takové situace žalobce žalobu k soudu, je třeba postupovat podle shora citovaného ustanovení § 46 odst. 5 s. ř. s.

Krajský soud v Praze proto žalobu odmítl a věc postoupil k vyřízení opravného prostředku (tj. odvolání) Krajskému úřadu v Pardubicích, který je v dané věci správním orgánem příslušným k jeho vyřízení. Toto odvolání je přitom podáno včas, neboť žaloba byla u soudu podána v zákonné lhůtě (ustanovení § 46 odst. 5 poslední věta s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Dalším výrokem soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 2000 Kč (§ 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *per analogiam*). Soudní poplatek bude žalobci vyplacen z účtu Krajského soudu v Praze.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu (§ 102 a následující s. ř. s.). Kasační stížnost se podává dvojmo u Krajského soudu v Praze ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto usnesení. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem. Jiné opravné prostředky nejsou přípustné.

V Praze dne 20. října 2010

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kouřimová Božena